కురూపి భార్య

నేను నవమన్మథుణ్ణి. అయితేనేం? నా భార్య కురూపి. సన్నగా, పొట్టిగా, నల్లగా ఉంటుంది. కాలు పెడగావేసి నడుస్తుంది. చిన్నకళ్లు, కాని అందమైనజుట్టూ, కోయిల కంఠస్వరమూనూ! ఆ రెండు విషయాల్లోనూ భగవంతు డిట్లా ఎందుకుచేశాడో నాకైతేతెలీదు. ఇంకా కాపరానికి వచ్చేనాటికి కాస్తనయం. అది పెళ్లినాటికి చెప్ప శక్యంకాకుండా ఉంది.

నా పెళ్లి స్థిరమైనరోజుకు నాకు పెళ్ళంటే ఏమిటో తెలీదు. "ఈ పిల్లే పెళ్లికూతురు" అని దాన్ని నాకు చూపించినపుడు నాకు దానిమీద ఏమో మమకారం కూడా కాస్త కలిగింది. ఏ మగవాడు ఏ ఆడదాన్ని చేసుకున్నా ఒకటే ననీ, జరిగినవీ, జరగబొయ్యేవీ — పెళ్ళిళ్లన్నీ రాసిపెట్టి ఉండినవే ననీ నాకు చాలకాలమై తెలుసును. ఎవరిభార్య అందంగా ఉన్నదీ, ఎవరి భార్య అనాకారి అయిందీ అన్వేషించేవాళ్లు పనీపాటాలేని బుద్ధిహీను లని నేను నమ్మాను. అందం దేనికీ? కూ రొండుకుంటారా? పెళ్ళికి నాకు పధ్నాలుగేళ్లు.

అయితే సంబంధం స్థిరపడి ముహూర్తం సమీపించే లోపుగా, ప్రమాదం జరిగిపోయిందని నేను తెలుసుకున్నాను. మా నాన్న వినకుండా మా తల్లీవాళ్ళూ అన్నారు. ఆ మాటలు వింటే పుఠంవేస్తాడు మా నాన్న! నలుగురూ ఆయన్ని ఈ సంబంధం కుదిర్చినందుకు ఆడిపోసేమాటలూ, నా భావిగతి గురించి పడ్డ బాధ విచారాలూ గమనించేటప్పటికి నా గుండెలో దక్కు పుట్టింది. దాంపత్యంలో తీరా అందచందాలతో పని ఉందేమోననే సంశయం నాలో పుట్టుకొచ్చింది.

నాలో ఏ విశేషమూ లేదని గట్టిగా నమ్మిన నాకు నే నో నవమన్మథుణ్ణనే సువార్త ఈ సందర్భంలో చెవిని పడింది. కాని అందుమూలంగా నా సంతోషం జాస్తి కావటానికి బదులు దిగులే జాస్తి అయింది. ఇటువంటి నాకా ఆ కురూపి!

ఒకరాత్రి ఎవరూ చూడకుండా పక్కలో పడుకొని ఏడిచాను; — దేవుణ్ణి ప్రార్థించాను, ఈ సంబంధం తప్పించమని. ఐతే దేవుడు నాకు సాయపళ్లేదు. సామాన్యంగా మా నాన్న తలపెట్టిన పనికి దేవు డడ్డుపడడు. అడ్డుపడాలని కొంత ప్రయత్నం చేసినవాళ్ళు ఓడిపోయినారు. వాళ్ళు దేవుడికన్న మొనగాళ్లు కారని రూఢిగా తేలిపోయింది.

నా పెళ్ళి అయింది — ఆ కురూపికే. నా భార్యపేరు సుందరి — సుందరీ మాణిక్యం; హ్రస్వనామం సుందరి.

నా జన్మకు తీరని అపచారం జరిగినట్టు భావించుకున్నాను. కాల క్రమానఅయినా నాకు న్యాయం జరగకపోతుందా అనుకున్నాను.... కాని నా భార్య చచ్చిపోయి, నాకు మరో పెళ్ళి కాలేదు: అక్కడకూడా ఆశా భంగమే అయింది.

నా భార్య కాపరానికి రావటానికి సిద్ధంగా ఉంది. కురూపిదానితో కాపరం చెయ్యటం మొదలుపెట్టిన తరవాత నాలో ఏ మార్పు కలిగేదీ నాకు తెలియదు; కాని ఏదో మార్పు కలుగుతుం దనీ, అది వాంఛనీయ మైన మార్పు కాదనీ మాత్రమే నే నెరుగుదును.

నా భార్య కాపరానికి వచ్చింది. ఆ గర్భాధానంనాటి రాత్రి నేను నా భార్యకేసి చూడటానికి జంకాను. తప్పనిసరిగా చూడవలసివచ్చేటప్పటికి అది నా కళ్ళకు ఆటే అసహ్యంగా కనిపించలేదు. బహుశా నేను దాని అనాకారితనం గురించి ఉన్నదానికి మించి ఊహించటంవల్లనేమో!

"ఈ మొహం కాక ఇం కేమొహమైతే నాకు బాగుండేది?" అని ప్రశ్నించుకుంటే, నా కిం కే మొహమూ ఆ క్షణాన స్ఫురణకు రాలేదు. "ఈ భార్యను నువు స్పృశించరాదు? దీనితో నీ కెటువంటి స్నేహ భావవమూ పనికిరాదు. ఇప్పుడు దీనితో ఎటువంటి సంబంధమైనా పెట్టు కుంటివా, అనుమానాస్పదమైన పత్రంమీద సాక్షిసంతకం చేసినట్టే!" అని నా అంతరాత్మ హెచ్చరించసాగింది. అంతరాత్మ కేం తెలుసు, పాపం? మనం ఏ మనమంటే అదల్లా అంటుంది. సమయం వచ్చి

నప్పుడు అట్లా అనమని నేను దానికి నా పెళ్ళి అయిన మర్నాటినించీ, ఈ నాలుగేళ్ళబట్టీ, చెబుతూ వచ్చాను!

"ఇదో కొత్తఅనుభవం, చేతికి అందుబాటులోకి వచ్చింది! నిన్నెవరూ శిక్షించరు! తరువాత నీకిష్టమైనా కాకపోయినా, ఈ అనుభవం ఏమిటో తెలుసుకో! ఇంతలో వచ్చిన నష్టం ఏముంది?" అని ప్రకృతి నన్ను హెచ్చరిస్తూ ఉంది.

కేవలమూ జిజ్ఞాసతో కూడుకున్నవాణ్ణయి నేను నా కురూపిభార్యను సమీపించి చెయ్యిపట్టుకున్నాను. నేను మొదలునరికిన చెట్టల్లే పడిపోలేదు. కాని నా భార్య తల వంచుకుని సిగ్గుపడటం నాకు అనుకోని ఆనందం కలిగించింది. సిగ్గనేది నా భార్య కురూపిమొహానికి ఏమైనా అందం చేకూరుస్తుందేమోనని బలవంతాన దానిమొహం పైకెత్తి చూశాను. దానికళ్ళు తడిగాఉన్నై. ఒకటిరెండు చుక్కలు చెక్కిళ్ళమీదిగా జారినై.

ప్రపంచంలో ఉన్న అందమైన మొహాల్లో అందమైన మొహం కనిపించినా నా హృదయం అంత చలించిఉండదు. నేను అంతరాత్మనూ, ప్రకృతినీ, నన్నూ ఒక్కసారిగా మరిచిపోయి ఆదుర్దాగా "ఎందు కేడుస్తున్నావు?" అన్నాను.

కాంతివంతమైన దీపంకేసి చూడబోయి చూడలేకపోయినదానల్లే నా భార్య తలతిప్పుకొని ఏమీ లేదన్నట్లు తలఆడించింది. నేను కళ్లనీళ్ళు తుడువబోతే నాకన్న ముందే తన చీరచెంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుంది. అంత మేర చీర నల్లగా అయింది.

"నీ ఒంటిరంగు చూడు: తిరిగి ఎట్లా వస్తున్నదో?" అన్నానుకాని మాట నోరుజారి వచ్చేసినతరవాత భయంవేసింది — అది మళ్ళీ ఏడుపు మొదలుపెడుతుందేమోనని.

కాని అదృష్టవశాత్తూ అటువంటిదేమీ జరగలేదు. పైగా అది కొంచెంగా నవ్వి, చాలా చిన్నగొంతుతో — దాని కోయిల కంఠస్వరంతో "అటువంటిదాన్ని చేసుకున్నారు! ఏరి కోరి!" అన్నది.

"నీ గొంతులో యెంత అందం పెట్టాడు దేముడు!" అన్నాను.

"పోనివ్వండి, ఆ మాత్రమన్నా –'' అని ఆపేసింది నా భార్య.

కేవలం జిజ్ఞాసతో నా భార్యను కౌగిలించుకొన్నాను. నా కేమీ రోతగాని, బాధగాని కలక్కపోవటం చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాను. పైగా దానిచెంప నా చెంపకు తగలగానే చాలా ఆనందం కలిగింది. ఆ తరవాత పరిపూర్ణమైన నిర్లిప్తతతో – ఆనందం పొందే ఆశ ఈషణ్మాత్రమైనా లేకుండా – దాని మొహం చేతుల్లోకి తీసుకొని మూతి ముద్దు పెట్టుకున్నాను. అంతకన్న ఇంకో ముద్దు ఐతేమాత్రం యెక్కువవేడిగా, ఎక్కువఘాటుగా, ఎక్కువ తియ్యగా ఉండవచ్చు నని నాకు తోచింది.

"ఎవరైనా చూస్తే నవ్వుతారు!'' అన్నది నా భార్య.

''నన్నట్లా అంటే మరింత రేగుతాను!'' అని, రుజువుకూడా చేశాను.

''మీ రెంతమంచివారు!" అన్నది నా కురూపి భార్య. పాపం, దానికి భావప్రకటన చేసేటందుకు భాషలేదు. ఐతే దాన్ని అర్థంచేసుకునేటందుకు భాష అవసరం లేకపోయింది.

ఆ కురూపిభార్యను ప్రేమించి నేను సంఘానికి చాలా ద్రోహం చేసి ఉండాలి. అందరూ నన్ను విడ్డూరంగా చూడసాగారు. 'ఈ పెళ్లానికే ఇంత ఉబ్బి తబ్బిబ్బు లవుతున్నాడు. ఇంకా రంభ దొరికితే' అని వారంటున్నట్టు నాకు రూఢిగా తెలిసింది.

ఆడతనమంటూ ఉన్న ఏ పదార్థానికైనా నేను 'పడతా'ననే విశ్వాసంతో కాబోలు ఒక ముప్పైఅయిదేళ్ళ పూర్వసుందరి ఒకామె నాతో సరస సల్లాపా లారంభించింది. ఆవిణ్ణి ముద్దుపెట్టుకుంటే వెచ్చగా, ఘాటుగా, తియ్యగా ఉంటుం దని నాకేమీ నమ్మకం చిక్కలేదు. ఆవిడజోక్యం వది లించుకున్నాను. నేను సంఘానికి ద్రోహం చేశా నని నాకే నమ్మకం కలి గింది. తప్పుపనులు చేసినంతమాత్రంచేత సంఘం కన్నెఱ్ఱచెయ్యదు – ఆ చేసే తప్పుడుపనులు తప్పుచేసేవాడల్లేచేస్తే. ఐతే నేను ఈ విషయంలో కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించి ఉంటాను. నా భార్య నా కనుచూపు

మేరలోకి వస్తే నేను తప్పనిసరిగా నవ్వేవాణ్ణి. కళ్ళతో మాట్లాడేవాణ్ణి. నా భార్య బదులుచెప్పేదికాదు.కాని స్వీకరించేది. నా కంటిభాషకోసం వెతికేది.

''నావంక అట్లా చూడకండి! నా ఒళ్ళంతా జిల్లు మంటుంది! అంతా కనిపెట్టి యెగతాళిచేస్తారు. ఇప్పటికే పడలేకుండా ఉన్నాను...వాళ్లు అనేది నవ్వతూనే అంటారుగాని ఇవతలవాళ్ళ కెట్లా ఉండేదీ ఆలోచించరు!" అని నన్ను పైర్రివేటుగా మందలించేది.

"ముందు ముందు నీ మొహం చూడని రోజు లొస్తై! నీ చేతి మంచి నీళ్ళుకూడా తాగనిరోజు లొస్తై! ఇంత కురూపితో ఎన్నాళ్ళు కాపరం చేస్తారు — ఎంత నవమన్మథులైతే మటుకు! ఈ నాలుగురోజులూ ఏదో విధంగా గడిచిపోనివ్వక నా కడ్డం చెబుతావేం?" అని నేను దాన్ని గట్టిగా కోప్పడేవాణ్ణి.

దానిమీదట నా భార్యకు పశ్చాత్తాపం కలిగి తన ముక్కుతో నా వీపులో చక్కలిగిలిపెట్టేది—నేను ఎప్పటికీ ఆ మాట అనని వాగ్దానంచేసేవరకూ!

ఒకసారి నా భార్యతో ఎవరో ఒక ఇల్లాలు 'ఏమమ్మాయ్, నీ మొగుడు ను వ్వెంత చెబితే అంతటగా?' అనటం నా చెవిన పడ్డది. ఆ రోజునించీ పనిపెట్టుకుని నా భార్యయెడల వినయవిధేయతలు కనబరచసాగాను.

"మీరు నన్నిట్లా చంపుకుతింటున్నా రేమండీ?" అన్నది నా భార్య.

"ఏ"మన్నాను.

"మీరు నా చెప్పుచేతల్లో ఉన్నా రని అంతా అనుకుంటున్నారు. నిజంగా వాళ్ల కేం తెలుస్తుందీ?"

"నిజ మేమి" టన్నాను.

"పోనిస్తురూ!" అన్నది నా భార్య దిగులుగా.

"పిచ్చిదానా,నీకు వాళ్ళతో ఏంటి? వాళ్ళమాటలు నేనేంపాటిస్తున్నాను?"

"మీకేం? మగవాళ్ళు. మీకు జరుగుతుంది!"

"నువ్వూ మగవాడివే? ఇంతకోతి ఆడ దెట్లా అవుతుంది."

"అదీ, మాటతోసేసే పద్ధతి!"

తన అనాకారితనం నా భార్యను చాలా వేధిస్తున్న దని చాలాకాలం తెలీదు. ఒకనాడు సుందరి "ఈజన్మకు మీకు నేనే గదా పెళ్ళాన్ని?" అన్నది.

"ఏ మయితే ?"

"ఏమీ కాకేం ? నేను కురూపినీ, మీ రందగాళ్ళూనూ :"

"కురూపితో కాపరం చేయటం కష్టమా ?"

"కాదూమరీ ?"

"నేను కష్టపడుతున్నట్టు కనిపిస్తున్నానా ?"

"ఇది సొంతం వెళ్ళిం దని నే నను కుంటున్నానా ?"

"పోనీ, అందగాడితో కాపరంచెయ్యటం సులభమా ? నీకు హాయిగా వెళుతున్నదా ?"

"మీ కెవరు సమాధానం చెబుతారు ?"

అప్పుడు నే నన్నాను: "నేనుమాత్రం నిన్నే పట్టుకుని వేళ్ళాడుతున్నానా ఏమిటి ? ఎవరన్నా అందగత్తె కావా లంటే నాకు దొరక్కపోతుందా ?"

"ఏదో చేసి కొంపమీదికి తీసుకురండి !"

కేవలమూ అసూయ వెళ్ళకక్కినవాళ్ళు వెళ్ళకక్కగా నన్ను శాస్త్రోక్తంగా చేసి విమర్శించినవాడు మా మేనమామకొడుకు. వాడు పత్రికల్లోనూ అక్కడా బూతుకథలు రాస్తూంటాడు. వాడు నాకూ, నా భార్యకూ ఉన్న సంబంధం పశుకామ మని రుజువుచేశాడు. అయితే, విజ్ఞాని కనక పశుకామంలో తప్పేమీ లేదన్నాడు. మళ్లీ, నేను మరొకస్త్రీని యెరగని కారణంచేత నా భార్యమీద నా కున్న ప్రేమలో విశిష్టత ఏమీ లే దన్నాడు.

"నా భార్య నా వంక ఎట్లాచూస్తుందో నువ్వెరగవు !" అన్నాను. "న న్నెంత గాఢంగా కౌగిలించుకుంటుందో ఊహించలేవు" అన్నాను.

"అదే నే ననేది !" అన్నాడు వాడు. అయినప్పటికీ నీ ప్రేమ నా గౌరవాన్ని ఆకర్షిస్తున్నది !" అన్నాడు.

వాడు నా ప్రేమను పశుకామం అనటం నేను సహించలేక పోయినాను. నే నింకో ఆడదాన్ని ఎరగనందుకు అవమానంకూడా కలిగింది.

నా భార్యలో ప్రత్యేకత లేదని అనటంకంటె ఇంకేం అవమానం కావాలి?

నా దృష్టి వెంటనే కనకంమీదికి పోయింది. అది ఒకప్పుడు దాదాపు నాకు భార్య అయినంతపని జరిగింది. "నువు నాకు మొగుడి తర్వాత మొగుడంత వాడివి!'' అని నాతో నవ్వులకనేది. నేను కాదని ఒక తేభ్యం గాడి కిచ్చారు దాన్ని. అది తప్పుడు పనులకు యింకా దిగలేదేమో గాని దిగడానికిమాత్రం సిద్ధంగా ఉందని నాకు రూఢిగా తెలుసు. ఒకటి రెండు సార్లు ఉత్తరాలు పట్టుకుని దాన్ని చిదకగొట్టడంకూడా జరిగింది. వాళ్ళింటికి నేను స్వేచ్ఛగా వెళ్ళిరాగలను.

వాళ్ళింటికి వస్తూపోతూ ఉండడం ప్రారంభించాను. కనకం నాకోసం ఎంతోకాలంగా కనిపెట్టుకుని ఉన్నదానల్లే నేను చెయ్యి చాచగానే అందింది. కాని మా దొంగతనం వెంటనే బయటపడింది. నేను దాని కొంగుపట్టుకు లాగుతుండగా దాని మొగుడే చూశాడు. ఇక అక్కడో క్షణంకూడా ఉండ బుద్ధిపుట్టలేదు.

అక్కడ్డించి నేనింటికి పోలేదు. ఎటుపోతున్నదీ తెలియకుండా ఊరు విడిచి చాలాదూరంవెళ్ళాను. పాడుపని చేసి బయటపడ్డా ననేదికూడానన్ను బాధించలేదు. ఈ అనుభవం — కనకంతో— అనుభవం నన్ను మార్చింది. ఎంతచెడ్డా కవిగాడు కొంతనిజమే చెప్పాడు. వెనక ఎన్నడూ కలగని విచారం ఒకటి నన్నిప్పుడు పట్టుకుంది: నాకు కనకమే భార్యఅయి ఉండకూడదూ? లోకంలో నున్న అందగత్తెలంతా ఎవరిభార్యలో కావటానికి నేనేం పాపంచేశాను? కనీసం సుందరి సంసారపక్షంగానైనా ఉండరాదూ? మరీ కురూపి...అందులోకూడా అంత ఈనకర్రబద్దవంటి మనిషి!

నేనింటికి తిరిగివచ్చే టప్పటికి పొద్దుగూకింది. ఇంటో అడుగు పెట్టగానే ఇల్లంతా ఎగిరిపొయ్యే టంత మైరావణరభస!

"— అటువంటి కురూపిముండను కట్టుకోవటమేం? ఊళ్ళోవాళ్ల కోడళ్లమీద పడటంమేం? తనకు ఆడతోడు లేదూ?" అని అరుస్తున్నది కనకం అత్తగారు.

"ఒకవేళ నీవు పొరబాటు పడిఉంటావేమో!' అని మా అమ్మ ప్రారంభించగానే, "చాల్లేవమ్మా? నా కోడలు చెప్పలా! వారంరోజుల నించీ దాన్ని ఏమిటో పలకరించబోతాట్ట, అడ్డం తగులుతాట్ట! ఇవాళ కొంగుపట్టుకు లాగాడు, రేపు చెయిపట్టుకు లాగుతాడు!''

నేను నిర్ఘాంతపోయినాను. ఒక మహాఇల్లాలు అంత అవాచ్యంగా మాట్లాడడానికి ప్రయత్నిస్తుం దని నేను దైవసాక్షిగా, ఎన్నడూ భావించ లేదు. ఈ పోట్లాటకు రావటంలో ఆవిడకు కొంత ఆనందం కూడా లేక పోలే దని గ్రహించగలిగాను. ఎవరి పశుత్వం ఎవరు ఎట్లా బయటపెట్టు కునేదీ ఎవరమూ చెప్పలేం?...కనకం దివ్యంగా బొంకిం దన్నమాట! పిరికిపక్షి! అందుకనే కాబోలు నేను దాన్ని దాని మొగుడివాత వదిలేసి నాదారిన వెళ్ళాను. మా సుందరిని—మా కోతిని ఎప్పు డన్నా అట్లా ఇతరులవాత విడిచిపెట్టి ఎరుగుదునా?—

సుందరి! దాన్ని ఈ ముసలిముండ ఫెడేలున ఎంతమాట అన్నది! ముందు ఆ ముసలిదాన్ని చిత్రవధ చెయ్యాలా? సుందరి ఈ తూపానులో ఏమూల చిక్కిపోయిందో చూడాలా? ముసలిదాని జోలికి పోవటం ఆ క్షణాన వివేకం కాదనిపించింది. సుందరికోసం నా గదిలోకి పరు గెత్తాను. నే నూహించినట్టే సుందరి దుఃఖసముద్రంలో మునిగిఉంది. నన్ను చూడగానే కళ్ళు తుడుచుకుంటూ, నా మూలంగా మీ రెంతమాటలు పడుతున్నారో చూడండీ!...కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండరూ? నేను చెప్ప లేదా? నన్ను చేసుకోవటం ఊరికే పో దని!" అన్నది.

"ఇది నీ కేమీ సంబంధించిన విషయం కాదు; నేను కనకం కొంగు పట్టుకు లాగుతుండగా దాని మొగుడు చూశాడు."

"అయ్యయ్యో? ఏం పన్లండీ ఇవి? నా కేం సంబంధం లేదంటా రేం? నేను చక్కనిదా న్నయితే మీ రిటువంటిపనులు చేస్తారా?"

"ఏమీ చెయ్యకుండా, నువుకుడా చక్కనిదానివే నని రుజువు చెయ్యడం ఎట్లా మరి?'' అన్నాను మా అనాకారి సుందరిని దగ్గిరికి లాక్కుని. ★